

LAIVAS

No. 18. Metai XII

Balandžio-April 30, 1932

TSRS valst.
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

V. SEKMADIENIS PO VELYKŲ.

E v a n g e l i j a .

JONO 16, 23—30

ANUO metu tarė Jėzus savo mokyti-
niams: Ištikrųjų, ištikrųjų, sakau
jums: ko tik prašysite Tėvą mano vardu,
jis jums duos. Iki šiolei jūs nieko nepra-
šėte mano vardu. Prašykite ir gausite,
kad jūsų džiaugsmas būtų pilnas.

Tai aš jums kalbėjau prilyginimais.
Ateina valanda, kuomet jau nebe prily-
ginimais jums kalbėsiu, bet aiškiai saky-
siu jums apie Tėvą. Tą dieną jūs prašy-
site mano vardu; aš nesakau jums, kad aš
prašysiu už jus Tėvą, nes pats Tėvas
myli jus, delto kad jūs mane mylėjote ir
tikėjote, jog aš nuo Tėvo išėjau. Aš išė-
jau nuo Tėvo ir atėjau į pasaulį; vėl pa-
lieku pasaulį ir einu pas Tėvą. Jo moky-
tiniai jam tarė: Štai dabar aiškiai kalbi
ir nebesakai jokio prilyginimo. Mes žino-
me, kad tu visa žinai ir tau nereikia, kad

L e k c i j a .

JOK. 1, 22—27

MYLIMIAUSIEJI: Būkite gi žodžio
vykintojai ir ne tik klausytojai,
klaidinantys patys save.
Nes jei kas yra žodžio klausytojas ir ne
vykintojas, tas panašus į žmogų, kurs žiū-
ri į savo prigimtą veidą veidrodyje: jis
pasižiūrėjo į save ir nuėjo, ir tuojuo už-
miršo, koksai buvo. Kas gi atsidėjęs iš-
žiūri į tobilą laisvės įstatymą ir jo lai-
kosi, kas pasidarė ne klausytojas užuo-
marša, bet darbo vykintojas, tas bus lai-
mingas savo darbu. O jei kas tariasi esąs
maldingas ir nesuvaldo savo liežuvio, bet
suedžioja savo širdį, to maldingumas
tuščias. Tikras ir nesuteptas maldingu-
mas Dievo ir Tėvo akyvaizdoje yra toks:
lankyti našlaičius ir našles jų sielvarte
ir sergėti save nesuteptą šiuo pasauliu.

kas tave klausytų; todėl mes tikime, kad
tu esi nuo Dievo išėjęs.

E v a n g e l i j a .

LUKO 11, 5—13

ANUO metu: Kalbėjo Jėzus savo
mokiniais: Jei kas iš jūsų tu-
ri prietelį, eina pas jį
vidūnaktį ir jam sako: Prieteliau, pasko-
link man tris duonos kepalus, nes vienas
prietelis atėjo pas mane iš kelio, ir aš

neturiu ko jam padėti; jei anas, atsaky-
damas iš vidaus, tartų: Nebūk man įky-
rus; durys jau užrakintos, ir mano vai-
kai yra su manim atsigulę; aš negaliu kel-
tis ir tau duoti; jei jis nesiliaus beldęs,
sakau jums, jei anas atsikėlęs neduos jam
delto, kad jis jo prietelis, tačiau jis atsi-
kels del jo įkyrumo ir duos jam, kiek tik
jam reikia. Tai ir aš sakau jums: Prašy-

kite ir bus jums duota; ieškokite ir rasite; belskite, ir bus jums atidaryta. Nes kiekvienas, kurs prašo, gauna; kas ieško, randa, ir beldžiančiam atidaromą: Jei kas iš jūsų prašo tėvą duonos, argi tas duos jam akmenį? Arba jei žuvies, tai ar vietoje žuvies duos jam žaltį? Arba, jei prašytų kiaušinio, argi paduos jam kurklį? Jei tai jūs, būdami nelabi, mokate duoti savo vaikams gerų davinų, juo labiau jūs Tėvas iš dangaus duos gerąją Dvasią tiems, kurie jį prašo.

L e k c i j a .

MALDAVIMŲ DIENOJE

JOK. 5, 16—20

MYLIMIAUSIEJI: Taigi, išpažinkite kitiems kitam savo nuodėmes ir melskitės vieni už kitus, kad būtumėte išgelbėti; nes daug gali nuolatinė teisiojo malda. Elijas buvo žmogus paduotas kentėjimams, kaip ir mes; jis melste meldėsi, kad lietūs nelytų ant žemės, ir nelijó trejus metus ir šešis mėnesius. Paskui vėl jis meldėsi, ir dangus davė lietaus, ir žemė davė savo vaisiaus.

Mano broliai, jei kas jūsų nuklystų nuo tiesos, ir kas nors jį sugražintų, tas turi žinoti, kad kas sugražina nusidėjėlių nuo jo kelio klaidos, tas išgelbės jo sielą nuo mirties ir apdengs daugybę nuodėmių.

E v a n g e l i j a

ŠEŠTINIŲ DIENOJE

MORKAUS 16, 14—20

ANUO metu Jėzus pasirodė vienuolikai, kuomet jie sėdėjo už stalo; jis barė jų netikėjimą ir širdies kietumą, kad jie netikėjo tiems, kurie buvo matę jį atsikėlusį. Tuomet jis jiems tarė: Eidami į visą pasaulį, skelbkite evangeliją visam sutvėrimui: Kas tikės ir bus pakrikštytas, tas bus išganytas; kas gi netikės, bus pasmerkta. Tuos, kurie tikės, lydės tokie stebūklai: Mano vardu jie išvarinės velnius, kalbės naujomis kalbomis, ims žal-

čius ir jei ką mirtingą gertų, tai jiems nekenks; jie dės rankas ant ligonių ir tie pasveiks.

Viešpats Jėzus, po to kaip jiems kalbėjo, buvo paimtas į dangų ir sėdi Dievo dešinėje. Jie gi išėję skelbė visur, Viešpačiui draug veikiant ir patvirtinant jų žodžius lydinčius juos stebūklais.

L e k c i j a .

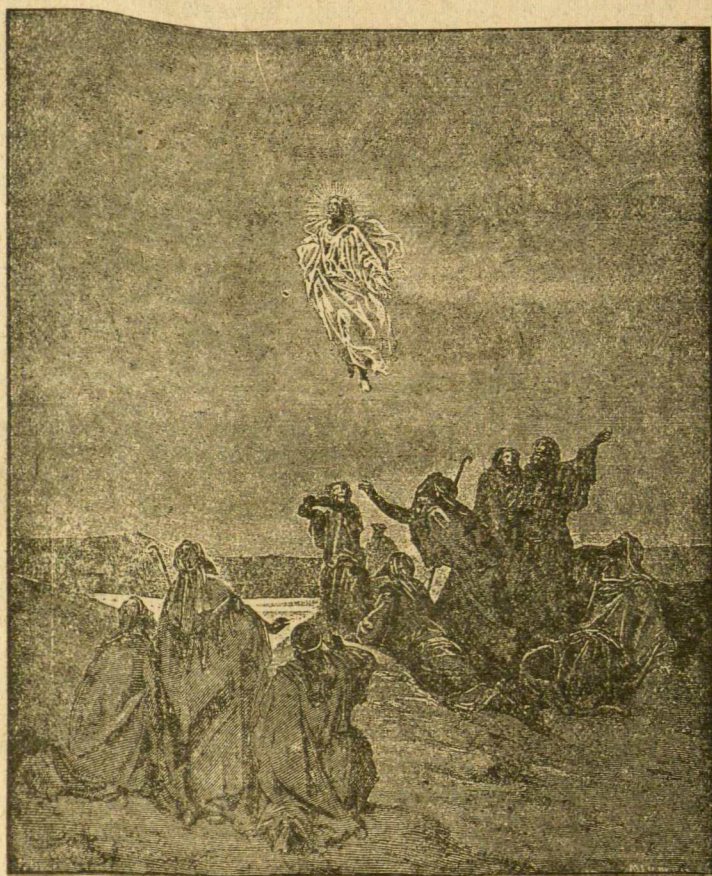
ŠEŠTINIŲ ARBA DANGUN ĮŽENGIMO DIENOJE

APD. 1, 1—11

PIRMOJE knygoje, o Teofiliau, aš kalbėjau apie visa, ką Jėzus darė ir mokino nuo pat pradžios iki tai dienai, kurioje, davęs per šventąją Dvasią savo išrinktiesiems apaštalamis įsakymų, jis buvo paimtas į dangų. Jiems taip pat po savo kančios jis pasirodė gyvas tuliariopais būdais, nes per keturias dešimtis dienų davėsi jiems matyti ir kalbėjo apie Dievo karalystę.

Valgydamas su jais, jis jiems liepė neišeiti iš Jeruzalės ir laukti Tėvo pažadėjimo. Apie jį (sakė jis) jūs girdėjote iš mano burnos; nes Jonas krikštijo tik vandenimi, jūs gi, nedangeliui dienų pralinkus, būsite pakrikštyti šventąja Dvasia. Taigi, jie buvo susiėję ir klausė jį sakydami: Viešpatie, ar šiuo laiku tu sugražinsi karalystę izraėliui? Jis jiems atsakė: Ne jūsų dalykas žinoti laikus ir valandas, kurias Dievas nustatė savo valdžiai; bet, kaip tik šventoji Dvasia ant jūsų ateis, jūs gausite galios ir būsite man liudytojai Jeruzalėje, visoje Jūdijoje, Samarijoje ir iki žemės pakraščių. Tai pasakęs, jiems bėgint, jis buvo pakeltas. Debesys paėmė jį iš po jų akių. Kuomet jie, akių nenuleisdami, žiūrėjo į dangų, jam įeinant, štai du vyrai baltais rūbais atsistojo prie jų. Juodu tarė: Vyrai, Galiliejiečiai, ko jūs stovite, žiūrėdami į dangų? Tas Jėzus, kurs paimtas nuo jūsų į dangų, taip pat ateis, kaip matėte jį einantį į dangų.

§ 55.

Viešpaties Jėzaus dangun išengimas.

ŠEŠTINĖS. Ši yra diena, kurioje Jėzus Kristus užengė į dangų. Dangaus vartai buvo žmonijai uždaryti, dabar yra atviri ir Dievo valia yra, kad visi žmonės keliautų į dangų. Šeštinių apeigos turi kelti mūsų širdyje ypatingą jausmą. Privalome norėti, ilgėtis dangaus, mūsų amžinosios tėvynės, kur yra mūsų niekuomet nesibaigianti laimė.

GEGUŽĒS MĒNUO

Motina Bažnyčia nesitenkina ikūrusi metų bėgyje švenčių daugybę Švenč. Panelės Marijos garbei, ji skiria jai dar du ištikus spalių ir gegužės mėnesius. Bažnyčia žinodama Švenč. Panelės didenybę, galę ir galeistingumą ragina visus savo vaikelius kreiptis prie jos su pilnu pasitikėjimu visuose savo reikaluose.

Gegužės mėnuo yra visų metų gražiausias ir labiausiai džiuginantis žemės šiaurinės juostos gyventojus. Gegužės mėnesyje visa gamta atgyja visoje grožės pilnumoje. Žemė pasipuošia grožybių apsiaustu. Lankos, upių, ežerų krantai rėdosi žalia žole ir įvairios spalvos gražiausiomis gėlėmis, tartum brangiais guzikais ar medaliais išsakstytais. Laukai sužaliuoja javais. Miškų ir sodų medžiai iškleidžia savo lapus ir vainikuojasi kvepiančiais žiedais džiuginančiais ir traukiančiais kiekvieną prie savęs. Gyvūlėliai ir paukšteliai savo šokinėjimais, plasnojimais, čirenimais, ir giedojimais linksminasi patys, ir linksmina žmogų, visos matomos Dievo kūrybos valdovą, kurs tomis visomis grožybėmis ir Dievo teikiamomis dovanomis gėrisi ir naudojasi.

Bažnyčia ir skiria Švenč. Panelės Marijos garbei gegužės mėnesį, kuriame gamta atgyja po žiemos visoj grožybėj, kad tuomi mus paragintų Ją labiau mylėti, Ją uoliau garbinti, Jai meiliau tarnauti ir prie Jos karščiau mūsų širdis prisirišti, kad būtume verti Jos vaikeliai šiame pasaulyje ir amžinybėje.

Švenč. Panelėi Marijai po Dievo pirmutinę pagarbą priklauso. Per Mariją atėjo mums išganymas, per Mariją gausime Dievo malones ir Jos užtariamai tampame dangiškojo Tėvo mylimi vaikeliai ir dangaus paveldėtojai.

Marija yra Dievo malonių pilnybė. Graži buvo Saliamono bažnyčia, iš oro ir vidaus auksu išpuošta, kurioje buvo sudėta Sandaros skrynias su Dievo Įsakymais ir Mozės knygomis, bet Švenč. Panelė nepalyginamai gražesnė, nes Ji yra visos tvarinijos Rinktinė. Ją Danguis Tėvas paskyrė savo Sūnui Motina ir iš Jos Išganytojas paėmė žmogystę. Dievas Ją aprūpino dangiškais turtais, savo malonių pilnybe, kad Arkangelas Ją išvydęs nustebto sakydamas: "Sveika, malonės pilnoji." Mariją nuo pat prasidėjimo Dievas apdovanojo pašvenčiamąja malone, taip gausia antgamtinė šviesa ir taip karšta Dievo meile, kokios neturėjo nei vienas šventasis, nei vienas angelas, ir net kartu visi paimti šventieji ir angelai. Joks sutvertas liežuvis neapsakys Marijos antgamtinės grožybės. Pati Šventoji Dvasia sako apie Ją: "Visa graži esi mano prietelka ir sutepimo tavėje nėra." Ir šventieji Bažnyčios Tė-

vai nesurado žodžių Švenč. Panelės Marijos pagerbimui. Dievas iš visos tvarinijos didžiausiai numylėjo Mariją ir labiausiai Ją pagerbė. Kadangi Dievas Tėvas padarė Ją savo Sūnaus Motina ir pastatė Ją karaliene ir Ji užima mūsų atpirkime dideliai aukštą vietą. Ištikro, Dievui pridera didžiausia garbė ir mūsų dėkingumas, nes Jis yra mūsų Viešpats, Sutvėrėjas ir mums malonių Davėjas, bet Mariją Jis išrinko Jo malonių dalintoja. Dievas yra visų malonių Šaltinis, bet tos malonės plaukia per Marijos rankas. Dievas yra žmonijai šildančioji Saulė, bet Marija tos Saulės spindulys, kuris pasiekia mus varguolius.

Švenč. Panelė Marija visas dorybes turėjo aukščiausiam laipsnyje. Skaistybės dorybę taip labai brangmo, Arkan gelui pranešus, kad Ji taps pasaulio Atpirkėjo Motina, Ji užsimastė ir tik tada sutiko būti Motina, kai Arkangelas užtikrino, jog Jos Panystė bus nepalytėta, nes Švenč. Dvasia nužengs ir Aukščiausiojo galybė aptems, ir kas iš Jos gims, bus Aukščiausiojo Sūnus. Ji žinojo nekaltybės kiinumą, gražumą, aukštumą ir kaip labai Dievui patinka. Kas nekaltybės dorybę užlaiko, yra lygus angelams. Nekaltybė yra panaši į saulės spindulius, pripildo sielą šventų troškimų žiedais ir šventų darbų vaisiais.

Nekaltybės dorybė pakelia sielą prie Dievo ir duoda širdžiai linksmybę, valiai stiprybę, kūnui sveikatą. Ji palenkia sielą prie maldos, nes atpalaiduoja nuo kūno spastų. Ji prirengia širdį Dievo įkvėpimams priimti ir priruošia mus prie Dievo, teisingumo Saulės regėjimo, duoda suprasti Dievo paslaptis ir leidžia semti dangiškųjų saldybių, kaip Kristus užtikrina: "Palaiminti grynios širdies, nes jie Dievą regės."

Marijos garbinimas yra mums malonus, naudingas ir išganingas. Švenč. Panelė Marija yra taip pat ir mūsų Motina,

nes pats Kristus Jos motiniškai globai mus visus pavedė. Todėl, mes privalome būti Jos geri vaikeliai, noriai duokime Jai savo meilę, parodykime Jai savo ištikimybę, prisirišimą ir kaip mes mokame, kaip mes suprantame garbinkime Ją.

Rūpinkimės kiekvieną dieną Švenč. Panelę Mariją tinkamai pagarbinti. Kiek leidžia laikas ir aplinkybės, eikime į bažnyčią, klausykime Šv. Mišių, dalyvaukime vakarinėse pamaldose, ar bent namie pašveskimė valandėlę Marijos mūsų mylimiausios Motinos garbei. Eikime prie Jos su pasitikėjimu, aukokime savo maldas, darbus, vargus, kentėjimus, prispaudimus, skausmus ir nuoširdžiai maldaukime Jos motiniškos globos visame. Kiek mes prie Jos kreipsimės, kiek mes Joje viltį padėsime, kiek mes Ja pasitikėsime ir rodysime savo kūdikišką meilę, tiek Ji mums teiks savo galingos pagalbos. Naudokimės Dievo malonėmis, teikiamomis mums per Marijos rankas. Kraukime dangiškus turtus, branginkime Dievo palaimas, taupinkime šventus Dievo įkvėpimus, eikime Švenč. Panelės Marijos dorybių keliais: tikėjimo, vilties, Dievo ir artimo meilės, skaistybės, nuolankumo, ištvermės gerame, pamaldumo ir visame atsidavimo Dievo Apveizdai, o sulauksime kitados amžinai regėti danguje veidas į veidą Vieną Dievą, Švenč. Trejybėj esantį, kur bus ir mūsų mylimiausia Motina ir visi Dievo išrinktieji.

Malda už nusidėjėlus

Marija, šviesos Karaliene, apšviesk nusidėjėlius ir vesk juos pas Savo Dieviškojo Sūnaus širdį. (300 d. geg. 28 d. 1925 m. "Atl. Šalt. 236 p.).

Malda už mirusius

Tu Viešpatie, Meldžiamasis, atei gelbėti skaistytklos ugnį laikomasias vėles, kurias atpirkai brangiu Krauju. (300 d. Lapkr. 15, 1927. "Atl. Šalt. 227 p.)

Mirtis ir Amžinasis Gyvenimas

Pagal *kun. V. F. Kienbergerį*

parašė

Kun. Pr. J. Vaitukaitis

(Tąsa).

Nūngi jis pats radosi nusiminime ir sielvarste. Vienintelė jo dukrelė merdėjo ir buvo mirštantė. Jairas tarė: "Viešpatie, mano duktė gal jau mirė; bet ateik, padėk ant jos Savo ranką, ir ji bus gyva" (Mat. IX, 18). Ir V. Jėzus, nieko nelaukiant, sekė paskui Jairą. Apaštalai ir žingeidi minia sekė paskui juos į Jairo namus. Jie tuojau pajuto, kad įvyks kas nors tokio nepaprasto, o gal stebūklas. Į tai vieni tikėjo, kiti šnairavo ir piktinosi iš neapinto pavydo, kad tokia visagalingi valdžia buvo suteikta tik vienam žmogui. Panašiai, daugelis šių dienų kritikų, neįtikėtų, kad ir kartotūsi stebūklai jų akyvaizdoje. Jiems nebūtų stebūklų. "Jis (Jėzus) ėjo su juo (Jairu); Jį sekė skaitlinga minia ir spaudė Jį" (Luk. V, 24).

Kelionėje į Jairo namus, V. Jėzus turėjo susiturėti valandėlei. Ten radosi viena moteriškė, kuri jau dvylika metų sirgo kraujo plūdimu; ji buvo daug iškenčėjusi nuo daugelio gydytojų, praradusi visa, ką tik turėjo ir nė kiek nepasitaisiusi, bet dar labiau blogyn ėjo. Ji manė, jei ji paliestų skaisčiųjų V. Jėzaus rūbų, ji taptų tuojau išgydyta. Ji nusprendė taip padaryti. "Kas prisilietė mano drabužių?" Taip paklausė Didis Mokytojas. Niekas nedrįso atsakyti. Tada Petras sakė: "Mokytojau, Tu matai spaudžiančią Tave minią ir sakai: Kas mane palietė?" (Mork. V, 31).

Kai V. Jėzus kalbėjo su moteriške, kurią išgydė, pasiuntiniai atėjo pasakyti Jairui, kad jo duktė jau mirus. "Dar Jam (Jėzui) tebekalbant, atėjo kas ten iš namų pas sinagogos viršininką ir jam pa-

sakė: Tavo duktė mirė; nebevalgink Jo (Jėzaus)" (Luk. VIII, 49). Jairas džiaisi nuliūdo ir susisielėjo. Jo nuliūdimo skausmas suspaudė jam lūpas. Pirmą negu jis galėjo atgauti drąsumą, V. Jėzus prabilo į jį: "Nebijok, tik tikėk, ir ji bus sveika" (Luk. VIII, 50). Vargšė Jaire! Tu nesispyrei skubintis ir neišmėtinėjai V. Jėzui, kai Jis sustojo ir išgydė vargingą moteriškę. Tai visa gal tau išrodė šimtmetis! Minia taip pat trukdė tavo žingsnius į namus pas mirštančią tavo dukterį.

Taip pat V. Jėzus lukeriojo, kai Marija ir Morta Jam pranešė apie jų brolio ligą: "Viešpatie! Štai tas, kurį Tu myli, serga" (Jon. XI, 3). V. Jėzus nesiskubino, kad paskui parodytų didesnę galybę, kada jau nebebus vilties tikėtis.

Į Jairo namų židinio vidų renkasi raudotojai. Skepetos jau buvo rengiamos ir viniojamos apie mergelės lavoną. Daugelis liudėjo ir gaudžiai raudėjo. Ta proga ir ašaros neveltui riedėjo. Nes Jairas ir jo žmona buvo labdaringi. Jie karštai mylėjo Jėhovą-Dieva. Į juodu V. Jėzus tarė: "Neverkite, nes mergaitė nemirė, tik miega" (Luk. VIII, 52). Mirusios dukters tėvai, Petras, Jokūbas ir Jonas buvo su Išganytojumi prie numirusios. Jie girdejo kai kuriuos juokiančius, kad pašiepti ir pasityčioti iš V. Jėzaus pasakymo. Tada "Jėzus, laikydamas jos ranką, sušuko: "Mergaitė, kelkis!" (Luk. VIII, 54). Ir V. Jėzus tėvams sugrąžino gyvą mergaitę, kuri ėjo 12 metų. Dabar jos tėvai, lygiai, kaip ir Naimo našlė motina, gali ramiai žvelgti į savo senatvę, nes bus kam juos apriūpinti ir užmerkti jų akis. Kaip laimingi buvo tie namai ir kokiuo dideliu džiaugsmu ir nuostabumu persiėmė visi minioje.

Kiek tai įvyko tokių Betanijos vaizdų nuo laiko, kai V. Jėzus verkė ties Lozo-

riaus karstu?! Prieš Marijos norą, Morta išėjo pasitikti Viešpatį Jėzų ir Jam pasiskųsti.

V. Jėzus atėjo į Betaniją lygiai taip pat, kaip ir į Kaparnaumą, kur Jairas gyveno, ir į Naimą, ir tose visose vietose buvo numirėliai. Tada Jis neatėjo, kai susirinkę bičiuliai gailinosi, kad mylimas jų draugas sirgo ir netrukus turės atsiskirti. Jis neatėjo, kai Lozorius buvo lydimas į kapus. Jis atėjo, kai lavonas jau dvokė (Jon. XI, 39). Tik tada Jis atėjo. Ir tada Jis parodė Savo galybę ir Lozoriui grąžino gyvybę, kad jis galėtų suraminti ir aprūpinti savo seseris, nes visi trys jau ėjo senatvę.

Daugelis tokių Betanijos reginių įvyko nuo kada numylėtasis V. Jėzaus mokinys užrašė įkvėptuosius žodžius, kurie atveria Šv. Jėzaus Širdies gelmes: "Jėzus apsiašarojo" (Jon. XI, 35). Skaitlingos Betanijos vietos, tai mūsų parapijų bažnyčios; prieš Didįjį Altorių atnešami mūsų numirėliai.

V. Jėzus tikrai ateina pas mus nuliudimo valandose. Jis ateina, įsiredęs į baltų kviečių varpos vestūrą, kad mes turėtumėm viltį ir įtikėtumėm. Jis ateina mums užtikrinti, kad vieną dieną kelsimės iš numirusių ir visi susivienysimė — mes ir ir mūsų mirę mylimieji.

Daugelis našlių motinų, kurios neteko vienintelio sūnaus, ieško paguodos nuliudime ir randa suraminimą Naimo vaizde. Jiš paguodžia ir priduoja vilties visoms motinoms, kurios Naimą yra įrašusios į motinišką savo širdį.

Nesuskaitoma tėvų daugybė artinasi prie Didžiojo Sakramento Kaparnaume. Nes Kaparnaumas buvo "Jo Paties miestas." V. Jėzus jį labai mylėjo. Taigi Jėzus Kristus iš to Tabernakulio teikia viltį nuliudusiems tėvams ir raudojančioms motinoms, kurios ir kurie yra netekę vienurtės savo dukters.

Visais amžiais žmonių diduomenė ieškojo ylties kokio nors atspindžio ar pa-

galbos prie Aukos Altoriaus, niekada nesibaigiančios gyvenimo Betanijos. Čia mes visi dabar susirinkome melddami amžinojo atilsio dėl brolio, kurs mirė ir kurio netekome; dėl sesers, tėvo, mylimo bendramanio.

O Naime, Kaparnaume, Betanija! Palaiminti Skausmų Žmogaus atsiminimai! Jūs mus vedate į dienos prieausrį, lydint spindančios šviesos atspindžiais, mus jungdami su V. Jėzumi, Marija ir Juozapu, ir nurodote šviesų kelią į Amžinąją Betaniją, kur mums yra skirta Amžinasis Gyvenimas.

MALDA PRIE ŠV. DVASIOS.

O Dieve, Šventoji Dvasia, Kurią aš paniekinau, įzeidžiau, kuriai priešinausi nuo kūdikystės iki šios dienos, atidenk man Tavo Asmenį, — Tavo Esimą, Tavo galybę. Padaryk, kad aš gerai suprasčiau Dievo baimę. O Tu, Kurs esi Dvasia Tėvo ir Sūnaus, o Tu, Kurs esi Meilė Tėvo ir Sūnaus, o Tu, Kurs krikštiji ugnimi, pripildyk mano širdį Tavo meilės ugnimi, uždek mane visą Dievo meile. Užpilk ant manęs vieną lašą tos šventos liepsnos, vieną lašą tos dangiškos ugnies, kad aš visiškai sunykčiau kaip Tau maloni auka. O Tu, Kurs įsakai man mylėti Tave visa širdimi, sušildyk mane uolumu, sutirpink galesčiu, idant gyvenčiau tikru gyvenimu ir mirčiau tobulai atgailojant. Leisk, kad ta šventa liepsna sudegintų ir išnaktintų manyje visą kas priešinasi Tavo meilei. Duok, kas Tave mylėčiau visa mano širdimi, siela ir visomis jėgomis, ir mano artimą kaip pats save.

(Šią maldą kasdien kalbėjo Kardinalas H. E. Manning nuo 1845 iki mirties).

Šv. Juozapas -- Mirties Globėjas

Visa Katalikų Bažnyčia kreipia savo akis į šv. Juozapą. Jisai yra džiaugsmas ir ramintojas visų, kurie kenčia, nes patsai daug iškentėjo iki užaugino dieviškąjį Sūnų. Jis yra Bažnyčios globėjas ir saugotojas. Jis gina Bažnyčią, Jėzaus sužieduotinę nuo priešų ir persekiotojų. Jis yra pavyzdys visiems žmonėms, bet ypačiai jį yra laimingiausias mirties užtarytojas.

Nėra svarbesnės valandos žmogaus gyvenime kaip paskutinė valanda. Per visą gyvenimą žmogus kovoja su savo priešais — tamsybės mylėtojais, bet ta kova niekuomet nėra tokia sunki kaip mirties valandoje. Grabnyčia, kuri jau dega, nušviečia visą žmogaus sielą. Pirmą kartą jis viską pamato — kaip jam reikėjo elgtis; bet jis daug kartų kitaip gyveno ir kitaip elgėsi. Bet ką gali daryti? Jau po laiko. Jojo gyvybė eina vis silpnyn, jėgos nyksta, rankos nenori tarnauti, išdžiuvusios lūpos negali nei žodžio ištarti; palengva skęsta jo visas esimas į nežinomą tamsybę. Jis miršta — vienas. Tačiau, jeigu kuomet, jam reikia galingo užtarytojo ir globėjo. Motina Bažnyčia moko mus kreiptis į šv. Juozapą, mirties užtarytoją, kad per jį mes apturėtume laimingą mirtį.

Nors šv. Raštas nieko nesako apie šv. Juozapo mirtį, tradicija mus moko ir mūsų supratimas bei tikėjimas tvirtina, kad šv. Juozapas mirė, turėdamas Mariją ir Jėzų arti savęs. Jis mylėjo Dievą visą savo gyvenimą, turėjo laimės mirtį, turėdamas Jėzų prie savo mirties patalo.

Senelis, privargęs nuo sunkių darbų, visuomet rūpinosi savo Sužieduotine ir Vaikeliu. Gulėdamas ant mirties patalo ir ištiesdamas į Mariją savo drebančią ranką, jis žiūrėjo į Jėzaus Kristaus dėkingas akis, Kuris jį ramino, žadėdamas

jam dangaus linksmybes. Nėra abejonės, kad šv. Juozapas žinojo visa, kas turėjo įvykti. Tai visą išgirdęs, galėjo tarti: "Sūnau, paliesk savo tarną ramybėje, nes mano akys matė Tavo išganymo darbus!"

Jėzui leidžiant, šv. Juozapas tegalėjo apleisti šį pasaulį, nes Jėzus yra gyvenimo ir mirties Valdytojas. Vai, koki prakilnūs ir suraminantieji žodžiai turėjo palydėti tą leidimą, Viešpaties duoti savo globėjui! Koksai turėjo būti džiaugsmas tos sielos, kuri apleido nuodėmės pasaulį ir greitai skrido į Limbą, kad tenai praneštų linksmą žinią apie ateinantį atpirkimą. Jisai drąsiai galėjo tarti: "Mirtie, kur yra tavo akstinas?" Jis mirė iš meilės, apsuptas meile, turįs Meilės palaiminimą.

Nieko nėra svarbesnio už laimingą mirtį. Mūsų tikslas šioje žemėje yra laiminga mirtis. Jeigu nori mirti kaip šv. Juozapas, gyvenk kaip jis kad gyveno: skaisybėje, darbštume ir Dievo baimėje.

Jeigu nori, kad jis tave užtartų paskutinėje tavo gyvenimo valandoje, imk jį savo gyvenimo pavyzdžiu.

Kada toji baisi valanda prisiartins, kada tave nebviltis apima — nušvis skaisčius spindulys: šv. Juozapas bus prie tavęs ir padės tau kovoti, kad laimingai pasiektum savo Kurėją.

J. Dambrauskas.

Maldos už mirusius

Amžinajį atilsį duok joms (jai), Viešpatie, ir amžinoji šviesa joms (jai) tešviečia. Teilsis ramybėje. Amen. (300 d. Geg. 17, 1927. "Atl. Šalt." 226 p.).

Maloningasis Viešpatie Jėzau, duok joms (jai) amžinajį atilsį.

(300 d. Kovo 18, 1909 m. "Atl. Šalt." 227 p.).

Malda

Artinosi žmonijos išganymo valanda. pavyzdys. Jėzus meldavosi visur ir visa-Kristus pasiėmė būrelį savo mokinių ir da, bet ypač prieš pradėdamas dirbti koki nuėjo į Alyvų kalną. Tas Alyvų kalnas nors darbą: antai, prieš skelbdamas savo buvo vieta, kurioje Kristus dažnai mels-dieviškąjį mokslą, tyruose maldėsi ir pasdavosi. Jis ir dabar ten ėjo melstis, ėjo nikavo, o, štai, dabar prieš kančias ir mirpasiruošti dideliam, be galo dideliam žmo tį ant kryžiaus krauju prakaituodamas nijos atpirkimo, išganymo darbui. Jis pa-meldžiasi Alyvų daržely.

sitraukė kiek nuo savo mokinių ir maldo- Vargšas žmogau! Padėjęs ranką ant je kalbėjo su savo dangiškuoju Tėvu. Kri-krūtinės, prisipažink atvirai, ar tu melstus žinojo, kokios kančios ir koks išnie-dies taip, kaip Kristus maldės? Ar pradėkinimas Jo laukia ir todėl sielvartavo: damas koki nors svarbesnį savo gyvenimo "Mano siela nuliūdus iki mirčiai" (Mat. žygi, maldoje atsiklausi Aukščiausiojo su-26, 38). "Tėve, jei nori, atimk šitą taure tikimo? Ar tu tą savo darbą paaukoji Jo šalin nuo manęs. Tačiau tebūna ne mano, garbei ir savo sielos išganymui? O kiek valia, bet tavo" (Luk. 22, 42).

O baisi, oi baisi buvo toji kančių tau-kurių priklauso ne tik jo šio pasaulio lai-rė, kurią Jis ruošėsi išgerti. Joje tilpo mē, bet, gal būt, net ir amžinasis gyvenivisos nuo Adomo iki pat pasaulio pabai-mas! Kiek daug neišspręstų, nesuprastų, gos žmonijos nuodėmės. Kristus matė ir o gal būt, klaidingai išspręstų gyvenimo žinojo, kad netrukus ateis Judas, Jį pa-klausimų! Kiek daug abejonių, savęs kanbučiavimu išduos žydams, kurie Jį vedžios kinimosi! Bet ar visa tai yra sprendžia-po teismus, išjuoks, stumdys, spiaudys, ma ir aiškinamasi pradedant malda? Deja, erškėčiais vainikuos ir pagaliau nukry-ziuos.

Tai nepaprastas dalykas. Žmogus, me-vyzdžiu, kiekvieną nors ir labai mažą dar-nkas Dievo tvarinys, pakels ranką prieš belį pradėdamas, nors ir nesvarbų žygi savo Tvėrėją, daužys Jam veidą, girdys įvykdydamas pirmiausia maldoje jį paau-tulžimi, pervers Jo švenčiausiąjį šoną. O kotų dangiškajam Tėvui ir melstų Jo pa-Viešpatie! Kokia begalinė, yra Tavoji galbos. Jeigu plėšikas arba žmogžudys, meilė, kuria Tu mus pamilai!

Jėzus neprašė dangaus Tėvo keršto prieš eidamas vogti, pasimelstų, tai tik-rai jam Dievas neleistų įvykdyti to judo-savo priešams, bet, mielai sutikdamas su šiško darbo. Dievo ir nuodėmės baimė Jo šventa valia, visą savo kančią paau-sulaikytų jį nuo to jam pražutingo žygio. kojo už savo priešininkus ir visą žmoni-Argi galėtų savižudžio ranka pakelti gink-ją. Jo malda buvo galinga. Jam besimel-lą, peilį arba nuodų taure, jeigu jis, pirm džiant "Jo prakaitas pasidarė, kaip lašai negu tai padarys, karštai pasimelstų?! kraujo, varvančio žemėn." (Luk. 22, 44). Ne! Niekuomet jis to nepadarytų! Gera-Tokia malda yra geriausias visų maldų sis Dievas tikros ir geros maldos visumet

išklauso ir apdovanoja maldaujantįjį visu tuo, ką jis prašo. O kiek daug yra pasauly aimanuojančių dėl blogai pasirinkto gyvenimo luomo! Bet paklauskime jų, dėl ko taip atsitiko. Jie, gal būt, atsakys, kad jiems taip likimas lėmė, kad jie nelaimingą dieną yra gimę ir t.t. Bet tai netiesa. Toks jų atsakymas, tai tik burtai. Per daug jie buvo lengvapėdiški, besprendami savo pašaukimo klausimą. Per daug jie pasitikėjo savim, o apie Dievą, apie maldą jie tada, tur būt, nė nepagalvėjo.

Kristus anuomet savo mokinius, atėjusius su Juo prie Alyvų kalno, ragino sakydamas: "Budėkite ir melskitės, kad neįpultumėte į pagundą" (Mat. 26, 41). Bet ar mokiniai paklausė Jo raginimo? Deja, kad ne! Kai tik Jėzus nuo jų atitraukė, tuoj jie užsnūdo. Kristus net tris kartus pakartojo šį savo raginimą, bet mokiniai vistiek snaudė.

Jėzus ir dabar mus ragina, žvelgdamas į mus iš tabernakulo, to amžinojo Alyvų darželio, melstis ir budėti, bet mes, kaip ir tie jo mokiniai, negirdime Jo balso ir snaudžiame. Mes snaudžiame, o pragaro valdovas stato mūsų sielai pinkles, kurių mes nejaučiame, nematome, nes snaudžiame...

Laimė tau, žmogau, jei Kristus savo meile ir tave pabudins, kaip kad savo mokinius kadaise ateidamas prie jų budino! Bet jei tu to nebūsi vertas, jei tu taip bešnausdamas sulauksi tos valandos, kurią turėsi apleisti šį pasaulį ir stoti teisingojo Dievo teisman? Kas tada bus? Ką tada pasakysi Aukščiausiam Teisėjui?.. Kaip tada pasiteisinsi? Tavas angelas sargas liudys prieš tave, sakydamas, kad ir tu buvai Kristaus žadinamas ir ragi-

namas melstis ir budėti, bet tu Jo neklausėi ir snaudei...

Tegu Kristaus kančios apmąstymai nuolatos mums kartoja Jo žodžius: "Budėkite ir melskitės."

KATALIKŲ PASAULY

BOSTON, Mass. — Jo Eminen. kardinolas O'Connell'is, Bostono arkivyskupas, papeikė vieną žmogų už jo sakomas netinkamas prakalbas per radiją.

"Radijas iškelia naują problemą", sakė kardinolas. "Štai Floriloy ar Michigane kas sekmadienį popiet kalba vienas žmogus. Jis kalba į visą pasaulį. Kokią teisę jis turi taip daryti? Jei jis kalbėtų vien apie tikėjimo reikalus ir pripažintas katalikų tiesas ir mokymą, prieš tai nieko nebūtų sakoma.

"Katalikų Bažnyčia yra nepaprastai rimta organizacija. Ji turi reikalo su žmonių sielomis. Negalima žaisti žmonių gerove. Kristaus Bažnyčios mokymas taikomas visiems. Bažnyčios doktrina nepripažįsta klasių. Negalima uiti turtuolių, išjuokti bankininką, mesti sensacinių kaltinimų prieš bankus, ar demagogiška kalba atsiliepti į vargšus Bažnyčios vardu. Bažnyčia yra lygi turtuoliams ir vargšams."

AMERIKOS KATALIKŲ SPAUDA.

— Amerikos katalikai tik vieną dienraštį, leidžiamą anglų kalba, teturi. Savaitraščių turi daug. Beveik kiekviena diecezija leidžia savo atskirą savaitinį laikraštį. Savaitinių išeina 113, mėnesinių 131, bertaininių 31. Iš viso katalikiškų laikraščių Jungtinėse Valstybėse, įskaitant ir neanglų kalba leidžiamus, išeina 310. Neanglų kalba katalikiškų dienraščių išeina 8, jų skaičiuje ir mūsų "Draugas." Iš viso skaitytojų Amerikos katalikų laikraščiai turi apie 7,500,000. Katalikų gi Jungtinėse Valstybėse veliausiai statistikos duomeniais yra 21,887,606. Vadinasi, trims ka-

talikams išeina vienas katalikiškas laikraštis. Tai yra gerai. Nors katalikai skaito ir didžiulius miestų dienraščius, tačiau jų daugumos opiniją įvairiais gyvenimo klausimais nustato katalikiškoji spauda. Tuo būdu katalikų spaulos jėga ir įtaka visuomenės gyvenime Jungtinėse Valstybėse yra didelė.

WASHINGTON. — Hanyango vikarijato, Kinijoje, apaštališkas vikaras, vyskupas E. J. Galvin'as, rašo laišką savo geradariams Amerikoje. Pasakoja apie stovį savo vikarijate, apie plėšikų veikimą ir potvynius.

Štai iš vyskupo laiško ištraukos:

“Mes gyvename baisiausią laiką. Tokių sąlygų niekad dar neturėta. Komunistų gaujos, kurios pagarsėjusios savo kraugeringsiais darbais, kone visą vikariją ir didelę krašto dalį yra užėmusios. Tūkstančius žmonių jos išžudė. Begalinį skaičių namų apiplėšė ir sudegino. Dešimtis tūkstančių žmonių pagrobė, kad už jų palaidimą gavus išpirkimus. Kur komunistai veikia, ten žmogaus gyvasčiai nėra saugumo. Gyventojai apimti baimės ir nežino, kas jiems daryti. Visos mūsų misi-

jos apiplėštos. Altoriai sudeginti ir visi religiško pobūdžio daiktai sunaikinti. Bažnyčių viduje yra likusios tik plikos sienos. Nė vienas kunigas misijų centruose negali gyventi. Kunigams prieglaudos duoda katalikai ir jie kasdien turi persikelti iš vienu vietų į kitas. Tik tuo būdu galima išsisaugoti nuo komunistų. Komunistai kiekvieną kunigą yra nužymėję. Kun. Sands'as praėjusią vasarą pagrobtas. Dievas žino, kur jis yra. Nežinia, ar jis yra gyvas.

Hanyango apylinkėse yra dešimtys tūkstančių pabėgėlių iš potvynių sričių. Už kelių mylių nuo šio miesto visos aukštumos tik marguojasi. Tenai yra suplūdsių arti 100,000 pabėgėlių. Dalį jų valgydina ir šelpiame kiek galime. Mūsų kunigai ir seserys vienuolės tų nelaimingųjų tarpe veikia. Slaugo sergančius, patarnauja mirštantiesiems. Ligos ir badas juos smaugia.

Kunigai ir žmonės podraug kenčia. Žmonės jaučiasi, kad dėl jų kunigai velka vargus. Todėl reiškia jiems sąjausmo ir ištikimybės, savo gyvastis už juos aukoja.

* * *

Mūsų Darbai

Balandžio 20 d., 7:30 val. vakare, Aušros Vartų parapijos bažnyčioj buvo atlaikyti gedulingi mišparai už a. a. Tėvo F. Kudirkos sielą.

Mišparus laikė kun. L. Draugelis, asistuojant kun. J. Mačiulioniui, kun. P. Gasiūnui ir kun. A. Andriušiui.

Po pamaldų parapijos svetainėje įvyko sušauktas Marijonų Kolegijos Chicago Apskrities susirinkimas dėl aptarimo Tėvo Kudirkos palaikų likimo.

Į susirinkimą gausiai atsilankė atsto-

vai ne tik iš visų Chicago lietuvų kolonijų, bet ir iš tolymesnių Chicago apylinkių.

Kadangi šiais metais sueina 200 metų nuo Washingtono gimimo ir 10 metų nuo Lietuvių Kolegijos farmos pirkimo, tai nutarta tuodvi sukaktuves, susitarus su Federacija ir kitomis organizacijomis sujungti ir apvaikšėti per “Labor Day” Marijonų Kolegijos farmoj, Marian Hills, Ill.

Tų sukaktuvių paminėjimui nutarta

pasodinti tris medžius atminčiai J. Washingtono, arkivyskupo Matulevičiaus ir Tėvo F. Kudirkos.

Šioms iškilnėms išrinkta komisija iš 5 asmenų: A. Bacevičia, kun. L. Draugelis, L. Šimutis, Vl. Cibulskis ir kun. Mačiulionis, kuri tam darbui susijungs su kitomis centralinėmis organizacijomis ir draugijomis.

Susirinkimas iškėlė klausimą paminklo statymą ant Tėvo F. Kudirkos kapo. Paminklo pastatymui visi karštai pritarė ir keletas tuojaus aukojo:

Jurevičienė	\$50.07
Lubartas	25.00
Grybas	25.00
Vaičiškuskas	5.00
Bacevičia	5.00
Kuodis	1.00
Adomaitienė	1.00
Matijošaitis	1.00
Lubartas	1.00
Stasiulienė	1.00
Gudaitienė	1.00

Paminklo pastatymo reikalu pavesta rūpintis Kol. Rėm. Chicagos Apskr. Valdybai ir Centru, kad fondą, gražiai pradėta, tęstų toliau.

Nutarta padaryti atsišaukimą į Amerikos lietuvių visuomenę, kad savo aukomis prisidėtų dėl pastatymo paminklo ant Tėvo F. Kudirkos kapo.

Taip pat nutarta, kad šiais metais Kolegijos Rėmėjų Seimą šaukti spalio mėn. pabaigoje.

Kolegijos Rėmėjai:

Archer Heights Kolegijos Rėmėjų skyrius, 41, Chicago, Ill.	\$50.00
J. Naujalis, Chicago, Ill.	2.00
B. Vazeliene, Chicago, Ill.	5.00
A. Šlegaitis, White Cloud, Mich.	1.00
P. Puišienė, Lawrence, Mass.	3.00
S. Čeikauskas, Lawrence, Mass. ...	1.00
V. Overling, Chicago, Ill.	1.00
Ag. Kučinskienė, Cleveland, Ohio	1.00
O. Sutkienė, Chicago, Ill.	3.00

K. Jonikas, Chicago, Ill.	3.00
St. ir Ieva Palijanskai, Chicago, Ill.	3.00
J. Smilgius, Chicago, Ill.	10.00
M. Vainauskienė, Chicago, Ill.	2.00
V. Kuodis, Chicago, Ill.	1.00
E. Krivitzky, Scottville, Mich.25
M. Valaitienė, Phila., Pa.	3.00
O. Muturienė, Phila., Pa.	3.00
Teof. Climovich, Centralia, Ill. ...	5.00
O. Kasilkienė, Chicago, Ill.	5.00
T. Atroškienė, Chicago, Ill.	3.00
A. Rimidaitė, Chicago, Ill.	3.00
O. Saukaitienė, Bristol, Conn. ...	2.00
M. Petrauskas, Bristol, Conn. ...	2.50
J. Petkus, Brockton, Mass.	1.00
P. Radzevičia, Chicago, Ill.	1.00
J. J. Kazlauskas, Lawrence, Mass. ...	3.00
A. Borisas, Chicago, Ill.	1.00
O. Jakimavičienė, Kankakee, Ill. ...	3.00
A. Mikėnas, Sioux City, Iowa ...	1.00
V. Četkauskas, Cambridge, Mass. ...	3.00
O. Kazlauskas, Phila., Pa.	75.00
M. Vainauskas, Chicago, Ill.	2.25
V. Belekevičius, Sheboygan, Wis. ...	3.00
D. Matas, Eden, Wis.	2.00
S. Markevičius, Elizabethport, N. J.	1.00
Fr. Aukštakalnis, Minersville, Pa. ...	5.00
P. Pleišnienė, Phila., Pa.	1.00
A. Gidžius, Peoria, Ill.	1.00
O. Augustinavičienė, Shenandoah, Pa.	3.00
O. Povilaitis, Ford City, Pa.	2.00
M. Vankūnas, Phila., Pa.	3.00
V. M., Chicago, Ill.	2.00
M. ir Z. Platakis, Chicago, Ill. ...	5.00
M. Navickienė, Chicago, Ill.	1.00
A. Baikauskas, Homestead, Pa. ...	4.00
M. Šutskienė, Astoria, L. I., N. Y. ...	2.00
A. Balanda, Waterbury, Conn. ...	1.00
A. Jekavičiūtė, Waterbury, Conn. ...	1.00
M. Vosyliūtė, Waterbury, Conn. ...	1.00
Just. Tetulienė, S. Boston, Mass. ...	3.00
E. Šulgaitė, Cicero, Ill.	3.00

(Zus daugiau)

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Rėmėjams už aukas. *Remėjų Centras.*

Amerikos Lietuvių Žinios.

GRAŽIAUSIŲ IŠPŪDŽIŲ IŠ NORWOOD, MASS.

Nedidukė tai lietuvių kolonija netoli nuo Boston ir Brockton, Mass. Ji sudaro kaip ir stotelę tarp šių dviejų didžiulių mūsų kolonijų. Gyvenantieji čia lietuviai susirinkę iš visų Lietuvos kraštų. Daugelis vilniškių, bet rasis ir žemaičių, ir zanavykų. Aš suradau net tris šeimynas iš Barzdų parapijos, kuri skiria vadina-muosius "Kapsus" nuo "Zanavykų." Žmonės gana pavyzdingi, pamaldūs ir dosnūs geriems tikslams. Čionai buvo klebonais gerbiami kunigai: kun. Švagždys, kun. Taškūnas, kun. K. Urbanavičius, o dabar kun. Steponas Kneizys. Bažnyčia mūrinė, švariai užlaikoma, klebonija taip pat patogi ir sveika. Parapija vedama nuo senų laikų tvarkingai, skolomis neapsikrovus. Dabartinis klebonas kun. St. Kneizys visiškai pasitenkinęs savo parapijonimis. Parapijonys, be abejo, džiaugiasi savo klebonu.

Sunku surasti kitą tokį darbštų ir rūpestingą kleboną, kuris taip būtų pasi-aukojęs savo parapijonų gerovei, kaip dabartinis Norwood klebonas. Žinodamas, kokios reikšmės parapijos gyvenimui turi gerai išauklėtas jaunimas, jis jam nieko nesigaili: nei sveikatos, nei darbo, nei savo skatiko. Jaunimas jam arčiausia prie širdies. Negalint mažai parapijai išlaikyti savos katalikiškos mokyklos, klebonas rūpinasi turėti savo švenčių arba tikybos mokyklą mažiems vaikeliams. Taip pat kas pirmadienis, kai esti kiek laisvesnis laikas, ir suaugusiems laiko paskaitas apie svarbiausias mūsų tikybos tiesas. Kad tos paskaitos nesiliktų tik paskaitomis — be vaisiaus, jis rūpestingai jas prirenkia, iš anksto pasirašo, o paskui atspausdina ant lapelių tiek, kad galėtų kiekvienam savo klausytojui duoti į rankas visą savo dėstomąjį dalyką. To

kiu būdu jaunuoliai klausydami kunigo žodžiu aiškinamų tiesų, gali jas patikrinti iš rašto čia pat mokykloje ar parėję namo. Kiek į tą darbą reikia idėti jėgų ir sveikatos, tai gali suprasti tik patsai prelegentas, kuris per ištikus vakarus turi studijuoti knygas, kol parengia paskaitą ir vėl kol ją visą atspausdina daugelyje ekzemliorių, nes jis turįs apie šimtą klausytojų.

Dėsto jis ne bet ką, bet svarbiausius tikėjimo dalykus, kaip: apie žmogaus kilmę, apie sielą ir jos nemirtingumą, apie Dievą, ir kitus šios rūšies klausimus. Klausytojai esą be galo susidominę šiais klausimais. Suprantamas dalykas. Šiandie, kai iš visų pusių bedievybė skverbiasi į krikščionių gyvenimą, aiškinimas tokių klausimų visiems pasidarė labai įdomus.

Tokio darbavimosi vaisiai netrunka pasireikšti. Pavyzdžiui, per šv. Misijas, nors tokia nedidukė parapija, o žmonių būdavo kasdien pilnutėlė bažnyčia. Kasdien, kada tik būdavo užėini popiete į bažnyčia, rasi daugybę žmonių besimeldžiant. Ne tik senelės, bet ir jaunimas, kuris bėgdamas iš mokyklų namo, nepraleidžia progos užbėgti į bažnyčia ir atiduoti garbę savo Atpirkėjui ir kartu su Juo apeiti kruvinus Kelius. Tikrai malonu tokioje parapijoje ir misijonieriui dirbti. Jauti aiškų Viešpaties palaiminimą.

Kun. A. Petrauskas, M. I. C.

VAIKŲ MALDELĖ.

—Vardan Dievo Tėvo ir Sunaus ir Dvasios
Poterėlį kalba Lietuvos vaikučiai;
Karštos jų maldelės ir sielutės drąsios...
Dievas maloningas, duos ko nor mažučiai:
— O dangaus Tėveli, laimink mus kaimelį,
Tėvas ir mamytė te sveiki gyvena;
Laimink mūsų kraštą, visą tautą seną:
Kad Lietuva mumis džiaugtis begalėtų,
Kad laukai Tėvynės amžinai derėtų!

Klausimai Ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Ar aš neklystu, manydamas, kad šv. Mišių auka yra taip didelis dalykas kaip pats Dievas, ir kad nėra gyvenęs ir negyvena toks žmogus, kuris būtų perdėm supratęs ir išmatavęs jų didumą, vertę ir šventumą ir jų pačią pradžią.

Jėzus Kristus įsteigė šv. Mišias ir pirmasis, kaipo N. Įstatymo Kunigas įsėčia ant žemės atlaikė. Kruvinu būdu Jis tą auką atliko ant kryžiaus mirdamas. Bet, man atrodo, kal ne čia Mišių pradžia.

Aš daug skaitęs apie šv. Mišių auką ir klausęs pamokslų apie tai, bet neradau pilno patenkinimo. Man rėdos, kad vis dar permažai apie jas pasakyta? A. D.

ATSAKYMAS. Neklysti. Kaip niekas negalėjo ir negali įeiti iki dugnui į Dievybės, Švenčiausios Trejybės, Įsikūnijimo paslapties, taip niekas to nepadare ir nepadarys su šv. Mišių aukos paslaptimi. Žmonių kalbai trūksta žodžių išreikšti viskam, kas tose paslapytėse yra ir jų protui trūksta jėgų jas suprasti, todėl ir nepasakoma užtektinai apie jas. Sakoma tiek, kiek galima.

Jei kuriai gerai krikščioniškai sielai Dievas daugiau atskleidžia tų paslaptių uždangą, tesiekia jį kogiliausia. Jei jį pažins tas paslaptis daugiau per kitus ir galės tai žodžiais pareikšti ir Dievas ją įkvėps tai padaryti, tai mes tuomet turėsimė daugiau pažinimo ir daugiau galėsime pasakyti.

Tesiekia tavo dvasia kogiliausia į tas paslaptis, tik neleisk susiklaidinti. Laikykis Bažnyčios vadovybės.

KLAUSIMAS. Ar gali būti tretininkais tie asmenys, kurie dirba ir parduoda degtinę ir kitokius svaigalus?

Iš Philadelphijos.

ATSAKYMAS. Ne. Šv. Pranciškus tokių pasekėjų negali pageidauti kol jie

nepasitaiso.

KLAUSIMAS. Ar gali būti Tretininkų draugijos nariu asmuo, kuris po prisirašymo per keliolika metų nelankė susirinkimų, nėjo kitų narystės pareigų, o vėliau melagingais išsisukinėjimais priėjo prie profesijos? Phila.

ATSAKYMAS. Tretininkų draugija turi turėti direktorių arba dvasios vadą. Su juomi reikia pasitarti, ką su tokiais nariais reikėtų daryti. Jug be keno nors leidimo tas asmuo negalėjo daryti profesijos.

KLAUSIMAS. Ką privalo daryti tretininkų draugijos valdyba, jei ji mato, kad į jų vietą jėga skverbiasi įeiti nariai "degtindariai" ir apsilėidę? Phila.

ATSAKYMAS. Valdyba privalo uoliai eiti jai uždėtas draugijos ar dvasios vado pareigas. Į jos vietą niekas savavaliai negali įsikverbti. Jei kurie nariai daro netyarką, apie tai valdyba tepasitaria su dvasios vadu ir, jei taip bus tinkama, tepasvarsto susirinkime.

KLAUSIMAS. Ar galite nurodyti, kurių protestantų sektų Krikštas yra netikras?

ATSAKYMAS. Kad Krikštas būtų tikras ir vertas, jį teikiant, turi būt pavartotas 1) tikras naturalis vanduo, 2) paskui žodžiai: "Aš tave krikštiju vardan Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios, 3) pilimas vandens ant galvos ir tarimas žodžių turi būti tuo pačiu laiku atlikti; 4) reikalinga, kad krikštijąs turėtų intenciją suteikti Krikšto Sakramentą taip, kaip jį teikia Kristaus tikroji Bažnyčia.

Norint žinoti, kurių protestoniškų sektų yra Krikštas tikras, reikia tėmyti, kurios išlaiko tą reikalingas sąlygas.

Praktikoje atsivertusieji protestantai yra krikštijami "sąlyginiai."

Alp 2272

Dvi "DRAUGO" EKSKURSIJOS

Pirmutinė "Draugo" Ekskursija kartu su Lietuvių Prekybos Taryba yra ruošiama

GEGUŽIO (MAY) 28 DIENA

Skandinavų Amerikos Linijos didžiuoju laivu —
"FREDERIK VIII"

Ekskursija plauks per Kopenhagą į Klaipėdą

ANTROJI VASARINĖ EKSKURSIJA

BIRŽELIO (JUNE) 16 DIENA

Francūzų Linijos dideliu laivu **"FRANCE"**
Per Havrą į Klaipėdą

Dabar Laivakorčių Kainos nupigintos **20%**

3-čia klasė iš New Yorko į Klaipėdą \$75.50
Į abi puses — ten ir atgal \$125.50

Gerb. "Laivo" skaitytojai, kurie šiomet manote aplankyti savo Tėvynę Lietuvą, esate kviečiami prisidėti prie šių "Draugo" rengiamų ekskursijų. Prašome nepavėluoti, nes Lietuvos piliečiams išgauti iš Washingtono sugrįžimo leidimas — re-entry permit užima apie 30 dienų. Tat nevėluokite!

Savo keleiviams mes parūpiname visus reikalingus kelionei dokumentus ir už patarnavimą nieko neskaitome — PATARNAUJAME DOVANAI.

Visais kelionės reikalais prašome asmeniškai ar laiškais kreiptis į:

